

Indenrigsministeren (Rode): Jeg skal have den Ære at fremsætte for det høje Ting Forslag til Lov om Nedsættelse af et Uldnævn paa i alt 14 Medlemmer, hvori Repræsentanter for de forskellige i Uldspørgsmaalet sagkyndige og interesserede foreslaas at skulle have Sæde. Det er den i lang Tid knappe og for Øjeblikket helt standsede Tilførsel af Uld, der gør en Ordning af Uldhandelen nødvendig, og det er en saadan Ordning, dette Forslag tilsigter at fremme. Som ærede Medlemmer vil vide, er der ved Bekendtgørelse fra Indenrigsministeriet fastsat Maksimalpris paa dansk Uld. Derefter har den overordentlige Kommission ført en Række langvarige Forhandlinger med forskellige i Uldspørgsmaalet interesserede og har den 17. og den 30. Maj afgivet enstemmig Indstilling og Til lægsindstilling angaaende Ordningen af Uldhandelen. Alle Indstillingerne og de øvrige Dokumenter, som jeg omtaler i disse faa Bemærkninger, vil findes trykte som Bilag til Lovforslaget. Da Indenrigsministeriet nu forment, at det staaende Landbrugsudvalg i en tidligere Skrivelse om Maksimalpris paa Uld havde benyttet Lejligheden til at udtale sig om alle de Punkter indenfor Uldhandelsspørgsmaalet, hvori Landbruget havde en Interesse, og at de 3 Medlemmer, som tillige er Medlemmer af den overordentlige Kommission, i denne repræsenterede Udvalgets Anskuelser, udsendte Ministeriet den 31. Maj en Bekendtgørelse vedrørende Handelen med Uld, hvorved der oprettedes en autoriseret Uldcentral under Tilsyn af et Uldnævn, hvorigennem Indsamlingen og Fordelingen af Ulden skulde foregaa. Uldnævnet blev nedsat, og til det staaende Landbrugsudvalg afgik Skrivelse med Anmodning til dette om at vælge to Medlemmer til paa Producenternes Vegne at tiltræde dette Nævn, som skulde føre Tilsyn med Fordelingen. Af de derom med Udvalget førte Forhandlinger fremgaar det nu, at 5 Medlemmer af Udvalget har udtalt sig for, at Udvalget burde vælge Medlemmer til Nævnet, medens 7 Medlemmer ikke har villet give deres Tilslutning dertil, idet de bl. a. har anført, at Uldspørgsmaalet burde være løst ved særlig Lov. Medens nu Skønnet om, hvorvidt en Sag kan og bør fremmes i Henhold til almin-

delig Lovhjemmel eller ved særlig Lov, ikke tilkommer Medlemmer af et Udvalg, men Regering og Rigsdag, har Indenrigsministeriet ment, at den foreliggende Sags Betydning gør det nødvendigt, at formelle Stridigheder ikke ved at føres ud i Befolkningen hemmer Arbejdet for at sikre en hensigtsmæssig Overtagelse og Fordeling af det for Befolkningen uundværlige Raastof, Uld, og da det endvidere maa anses for nødvendigt, at Uldnævnet ikke kommer til at savne Repræsentanter for Landbrugsudvalget, har jeg herved den Ære at fremsætte og anbefale til Tingets Vedtagelse det omhandlede Lovforslag.

Formanden: Eksemplarer af det fremsatte Lovforslag vil blive omdelt.

Vi gaar først til Behandling af den sidst paa Dagsordenen opførte Sag:

Forespørgsel til Finansministeren fra Abrahamsen m. fl. angaaende Dyrtidstillæg til Statens Tjenestemænd.

(Forespørgselen findes i Tidenden Sp. 735).

Ordføreren for Forespørgerne (Vesterager): Ved Tjenestemænd forstaar vi i Forespørgselen baade de fungerende Tjenestemænd og de Tjenestemænd, som er gaaet ud af aktiv Tjeneste, altsaa de pensionerede. Fra vort Partis Side blev allerede under Adressedebatten en Forbedring af Tjenestemændenes Kaar fremhævet som en af Tidens Opgaver, og under senere Forhandlinger er dette yderligere understreget af Ordførere for Partiet. Vi er ganske klare over, at en gennemgribende Revision af Tjenestemændenes Lønninger først kan finde Sted, naar Lønningskommissionen har afsluttet sit Arbejde, men vi er ikke klare over, hvad Regeringen har tænkt at gøre indtil den Tid for de mange Tusinde Familier med faste Indtægter. Det kan jo ikke nægtes, at disse rammes særlig haardt af den Dyrtid, vi lever i. Vi har her i Tinget bevilget mange Millioner Kr. til arbejdsløse, og vi har enstemmig vedtaget Dyrtidstillæg til Rigsdagens